

בנין יעקב

פרשת דברים

אמרים יקרים מפנינים נפלאים
לעודד הלבבות בימים המאירים
להבהיק עיניים ביהלום וספירים

תוכן הענינים

פרשת דברים

אמונה - השלך על ה' יהבך.....ג

אב תשפ"א

© כל הזכויות שמורות

להערות אפשר לפנות לטל-פקס : 02-999-8201

או למייל : GMAIL.COM@3122131

ניתן להשיג הקונטרס

בירושלים : 053-31-53-661 050-41-75-336

בבית שמש : 052-76-30-720

כמו כן ניתן להשיג את סדרת הקונטרסים

בנין יעקב על המועדים

אלול - תשרי • חנוכה • שבב"ם • פורים - ד' פרשיות

חודש ניסן - חג הפסח - ספירת העומר • שבועות • בין המצרים

וכן בנין יעקב על התורה: בראשית • שמות

פרשת דברים

אמונה – השלך על ה' יהבך

איך מרומז בתיבת 'משאכם' ענין האמונה

בפרשתן (דברים א יב) "איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם" פירש רש"י 'טרחכם' מלמד שהיו ישראל טרחנין. 'ומשאכם' מלמד שהיו אפיקורסין. 'וריבכם' מלמד שהיו רוגנים.

ובכך הקשו המפרשים דבשלמא בתיבת 'טרחכם' מרומז שהיו טרחנין, אבל היכן מרומז בתיבת 'ומשאכם' הענין של אפיקורסות וחוסר האמונה.

מחוסרי האמונה נושאים משאות כבדים של דאגות ופחדים

ובשם הרה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א מובא (שיחת מוהר"ן אות לח) לבאר בדרך נפלא, דאפיקורסות נקראת משא. כי יהודי המאמין בכורא עולם, וסמוך לכו ובטוח בהשי"ת על כל תהלוכותיו, הרי הוא מושלל מכל דאגה וטרדה, מה שאין כן האפיקורס, כל ימיו מלא דאגות ומכאובים כי אינו מאמין ובוטח בהשי"ת, נמצא שנושא על צואריו משאות כבדים של דאגות וחששות, ולכן שפיר נקרא האפיקורסות בלשון 'משאכם'.

ולהמחיש הדבר אביא בזה מה ששמעתי מאחד מעובדי בית הרפואה, [אשר בעוה"ר עדיין לא זכה להתקרב אל בוראו ולשמור תורה ומצות, אך כבר כתב הרמב"ם (בהקדמתו לשמונה פרקים) 'קבל את האמת ממי שאמר'] ואמר בלשונו: אתם החרדים לדבר ה' יש לכם חיים קלים, כי כל חולי ומכאוב שח"ו מוצא אתכם, אתם מקבלים באמונה, ומתחזקים שהכל לטובה, ולעומת זאת אלו הרחוקים מתורה ומצוות, חייהם אינם חיים, כי דאגות העולם מכביד עליהם, ואם ח"ו בא עליהם איזה מקרה של חולי רחמנא ליצלן, אינם מוצאים מנוח לנפשם, וממש מואסים בחייהם.

וסיפר לי על אחד מגדולי הרופאים שהיה מומחה גדול בתחום רפואת הנפש, ותפקידו היה להרגיע ולדבר על לבם של החולים, ולהפיש את דעתם לבל יתיאשו ממצבם. אך כאשר נודע לו שהוא בעצמו חלה במחלה קשה, מאם בחייו והתאבד לדעת מרוב צער, כי לא היה יכול לבדו לסבול את המשא הכבד.

השלך על ה' יהבך והוא יסבול את כל המשאות הכבדים

וזו היא מעלת העם הנבחר, עם בני ישראל מאמינים בני מאמינים, שאף אם ח"ו פוגעה בהם מדת הדין רח"ל, אינם מואסים בחייהם, אלא מאמינים שהכל לטובה מאת השי"ת, ומשליכים על ה' כל סבלם ומשאם הקשה, כמאמר הכתוב (תהלים נה כג) "השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך", וכמו שפירש רש"י השלך על ה' משאך, והוא יכלכלך - יסבול משאך.

אמנם האפיקורסים שאינם מאמינים בחי עולמים, חייהם אינם חיים, ואין בכחם לסבול היסורין שבאין עליהם, כי חושבים בדעתם שהם בעצמם צריכים לשאת כל המשאות הכבדות האלו, ולכן כמשא כבד יוכבד עליהם.

ולא עוד אלא שכל ימיהם מלאים מכאובים חרטות ודאגות סביב הבלי עולם הזה, והולכים ומצטערים תמיד מדוע לא עשו כך וכך, וחבל שלא הלך למקום פלוני וכדומה, נמצא שכל ימיהם מקשה אחת של 'משאכם', שנושא עול

כבד על שכמו, וכורע תחת משאו. לא כן יהודי המאמין בהשי"ת משליך כל יהבו וכל משאותיו על השי"ת, וכל ימיו חטיבה אחת של שמחה ואמונה.

מתנה טובה ששמה 'אמונה'

נמצינו למדים יסוד נפלא בפנימיות האמונה, שהאמונה אינה בגדר עבודה גרידא שמחויב האדם לעמול להשיגה מפני שכך ציוהו השי"ת, ואינה כשאר מצוות שהאדם מחויב כלפי בוראו כביכול, אלא אדרבא הבורא כל עולמים ברוב רחמיו וחסדיו נתן לנו מתנה טובה ואמונה שמה, כי רק בכח האמונה יוכל האדם לעבור בשלום ובשלוה ימי חייו עלי אדמות, ולהשלים שנותיו בטוב ובנעימים, כי סמוך לכו בטוח בהשי"ת, המשגיח על עמו ישראל, וכביכול נושא אותם בחיקו כאשר ישא האמן את היונק.

המאמין שהכל בהשגחה לא יתכן שיבוא לכלל כעס

ובעיין יסוד זה מצינו בדברי הרה"ק הבעל התניא זיע"א, (אגרת הקודש - פרק כה) שמבאר מה שאמרו חכמינו ז"ל (שבת קה:): 'כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה'. לפי שבעת כעסו נסתלקה ממנו האמונה, כי אילו היה מאמין שמאת ה' היתה זאת לו, לא היה בכעס כלל, ואף שבן אדם שהוא בעל בחירה מקללו או מכהו או מזיק ממונו ומתחייב בדיני אדם ובדיני שמים על רוע בחירתו, אף על פי כן על הניזק כבר נגזר מן השמים, והרבה שלוחים למקום, ולא עוד אלא אפילו בשעה זו ממש שמכהו או מקללו מתלבש בו כח ה' ורוח פיו יתברך המחייהו ומקיימו.

נמצינו למדים שמי שיש לו אמונה בחי עולמים, לא יתכן שיצטער ויכאב לכו, ובוודאי שלא יכעוס על רעהו, כי הרי יודע ומאמין שהכל מאתו יתברך ומה מקום לכעס ודאגה.

העובד את השי"ת בהביבות לא יכבד עליו טורח המצוות

עוד זאת מדה יתירה מרובה במדת האמונה, כי היהודי המאמין בהשי"ת, ומכיר בגודל רחמיו וחסדיו יתברך, הרי בוודאי שיחפוץ בכל לבו לעשות מצותיו וירויץ לעשות רצון קונו, ולא יכבד בעינו שום טירחה בטורח המצוות, כי מרוב חביבות המצוות לא ירגיש שום כובד וטרח.

משל נפלא מהמגיד מדובנא

וכמו שביאר הרה"ק המגיד מדובנא זצ"ל על דרך משל נפלא, על מאמר הכתוב בישעיה (מג כב) "ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל". [ומקובל משם הגר"א זיע"א שזהו אחד משלושת המשלים של ה'דובנער מגיד' שזהו הפשט האמיתי בפסוק, ומתאמרא משמא דהרה"ק מקאצק זי"ע שמשל זה ברוח הקודש נאמרה] משל לעשיר גדול שעסק במסחר יהלומים יקרי ערך, ובנסעו ממקום למקום היה לו אדם המשמשו שהיה נושא את ארגו היהלומים, וכך נסעו ממקום למקום, והיה המשמש הולך עם העושר בכל נסיעותיו ונושא עמו את הארגו היקר. פעם אחת שמע העשיר איך שמשמשו מתאנח ומתרעם על מצבו, שהוא עובד כל כך קשה ונושא ארגו כבד, מיד התחיל העושר לצעוק עליו: 'החלפת הארגו שלי עם ארגו אחר, ואין זה הארגו שלי, איבדת את הארגו שלי', ואכן תיכף ומיד פתחו את הארגו ונגלה לפנייהם שחששו היתה נכונה, כי היה הארגו מלא עם אבנים ועפר, וכמו שאמר העושר שהארגו הוחלף באמצע הדרך.

שאלו את העשיר איך ידעת כך בבירור שהחליפו בין הארגונים, ענה העשיר: תדעו שהארגו שלי היה מלא יהלומים יקרי ערך, ואין הארגו כבד כלל, ולכן תיכף כשאמר המשמש שקשה ומעיף לשאת את הארגו, ידעתי בבירור כי אינו נושא את הארגו שלי.

והנמשל הוא שמי שעובד את הבורא יתברך וחשוב בעיניו כבוד שמים ויודע חשיבותה ויקרותה של כל מצוה וכל רגע של לימוד התורה, אז אין

העסק של קיום המצות עול או טירחא עליו, וכן אין עבודת התפלה כעול עליו, רק כל רגע של תורה וכל מצוה וכל תפלה חשוב ויקר בעיניו כיהלומים יקרי הערך.

וזהו מה שהוכיח הנביא אומר ישראל: "ולא אותי קראת יעקב" דכיון שאין חשוב בעיניך עבודתי, ואינך יודע יקר הערך של תורה ומצות, לכן "יגעת בי ישראל" - לכך כל העבודה הוא עליך כיגיעה וכעול, והכל נעשה בעייפות, ואם רצונך בסימן לידע אם הינך עובד ה', אזי אם תראה "כי יגעת בי ישראל" שהכל עליך כעול ויגיעה, אז סימן הוא זה כי "לא אותי קראת יעקב".

ובספר קדושת היהודי (פרשת כי תצא) מביא מהרה"ק היהודי הק' זיע"א לפרש הפסוק גבי מלחמת עמלק (דברים כה, יח) "ואתה עיף ויגע ולא ירא אלקים", דאדם שמרגיש שהוא עיף ויגע בעבודת השי"ת, סימן שאינך ירא אלקים, ועדיין אתה עומד בחוץ ביראת ה'.

והשי"ת יהא בעזרינו שנוכה להתדבק במידת האמונה בחי עולמים, ויהיו מצוותיו חביבות עלינו, לעשות רצונו בלבב שלם, לטוב לנו כל הימים, אמן.

